

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. október 18. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt I.rendű vádlott neve **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. február 20. napján kihirdetett **9.B.1261/2017/12.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott foglalkozástól eltiltását **mellőzi.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Szegedi Törvényszék I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § a) pont] és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § a) pont].

Ezért I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat 150 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év időtartamra a kormánytisztviselői foglalkozástól eltiltásra, míg

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét mindkét vádlott vonatkozásában egyezően 1.000-1.000.-Ft-ban állapította meg.

Megállapította, hogy az így kiszabott mindkét vádlott vonatkozásában egyezően 150.000.-Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetében egyezően fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Kötelezte I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakat 7.775.-Ft bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére az államnak.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be I.rendű vádlott neve I. r. vádlott felmentés, védője a bűnösség megállapítása miatt felmentés, valamint II.rendű vádlott neve II. r. vádlott felmentés, illetve védője elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.105/2018/1-II. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. mindkét vádlott vonatkozásában.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezését részletesen indokolta. Észrevételezte, hogy az első fokú ítélet tényállásában megállapítottaktól eltérően I.rendű vádlott neve I. r. vádlott havi jövedelme nem bruttó 395.000.-Ft, hanem 295.000.-Ft, illetve az I. r. vádlott 1990. óta állt a ... alkalmazásában. Mindezekre figyelemmel a tényállás ezen részének helyesbítését indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, mivel nem tartalmazza,

hogy az I. r. vádlott eljárásának a célja mi volt, és arra nézve csak az ítélet indokolási része tartalmaz érvelést. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az elkövető célzata tekintetében nem tett eleget a pontos, mindenre kiterjedő mérlegelési és indokolási kötelezettségének, amellyel eljárási szabályt sértett.

Kiemelte, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlottban fel sem merült, hogy a II. r. vádlottal folytatott beszélgetése során megszegi a hivatali kötelességét, és sem jogtalan hátrány okozásának, sem jogtalan előny megszerzésének a célzatával nem vezérelte. Az I. r. vádlott tudatában csak az merült fel, hogy a II. r. vádlottnak olyan információt adott, amely az általános tájékoztatást nem haladja meg, mivel azok az adatok amelyet mondott („mi nem tartozunk neki, ő tartozik inkább”) az ingyenes, bárki által hozzáférhető adatbázisból is megismerhető adat. Annak ellenére, hogy az I. r. vádlott által a telefonban közöltekhez képest több információval is rendelkezett, további információt nem kívánt megosztani a II. r. vádlottal, mivel azzal már kötelezettségszegést követett volna el. Mindezekből következően álláspontja szerint az I. r. vádlott nem követett el kötelességszegést, mivel az általa közölt adat nyilvános, és bárki által ingyenesen hozzáférhető adat, amelynek tudatában cselekedett.

Mindezekre figyelemmel az első fokú ítélet megváltoztatását és I.rendű vádlott neve I. r. vádlott felmentését indítványozta.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta az elsődlegesen a II. r. vádlott felmentésére, másodsorban a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését. Hangsúlyozta, hogy a II. r. vádlott **II. r. vádlott neve** fennállt szerződéses jogviszonya megszűnt, ehhez képest az elsőfokú bíróság az első fokú ítélet 9. oldalán azt állapította meg, hogy a II. r. vádlott a jogellenes állapot megszüntetése érdekében, a megtérülés elősegítése céljából kért adatot. A II. r. vádlott a tényállásban írt időpontban tévesen értelmezte, hogy tartozik felé **II. r. vádlott neve**, és további tartozásokat halmoz fel. Ebből következően a törvényszék arra, hogy ez az előny a II. r. vádlott számára jobb helyzetet eredményezett, ugyanakkor tényként került az ítéletbe, hogy megszűnt a jogviszony, **II. r. vádlott neve** azóta is tartozik felé, így semmiféle előnye nem származott a II. r. vádlottnak az adatkérésből.

Utalt arra is, hogy az első fokú ítélet tényállásában megállapítottak szerint 17 óra 23 perckor kezdeményezett beszélgetést a II. r. vádlott az I. r. vádlottal, amelyet követően 17 óra 26 perc és 17 óra 30 perc között lépett be az informatikai rendszerbe és adott információt az I. r. vádlott. A beszélgetés kezdeményezésétől a befejezésig kb. 2 perc telt el, a beszélgetést értelmezve, ezért ezen ténymegállapítás iratellenes, mivel nem tarthatott a beszélgetés ennyi ideig.

Álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az az információ, hogy „annyit tudok mondani, hogy nem tartozunk neki, inkább ő tartozik” - adótitok Emellett a bűncselekmény jogi minősítése is téves, mert egy speciális bűncselekmény, a Btk. 219. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő személyes adat kiszolgáltatásának büntette állapítható csak meg adott esetben.

Mivel azonban a törvényi tényállás szükséges elemei a II. r. vádlott vonatkozásában hiányoznak, ezért elsődlegesen a felmentését, másodsorban pedig próbára bocsátás alkalmazását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában írtakat fenntartotta és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II. r. vádlott védője viszonzásában hivatkozott **II. r. vádlott neve** magatartására, nevezetesen arra, hogy a II. r. vádlottal szemben jelentős tartozást halmozott fel, amely indukálója volt a

bűncselekmény elkövetésének.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy adótitkot nem adott ki, nem állt szándékában előnyt szerezni a II. r. vádlottnak. Több információt is látott a rendszerben, de annyit tartott jónak elmondani, ami a honlapon is szerepel.

Az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlott büntetésének enyhítésére irányuló fellebbezést találta csak alaposnak.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezések folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Eleget tett tényállás felderítési feladatának a vád elbírálásához szükséges körben és mélységben, további bizonyításnak helye nem volt.

A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is mérlegelési körébe vonta. Indokolási kötelezettségének eleget téve részletesen számot adott arról, hogy a vádlottak védekezésével szemben miért a rendelkezésre álló bizonyítékok, így különösen a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett hanganyagok, távközléssel kapcsolatos adatszolgáltatások, a ... Központi Irányítás tájékoztatása, **II. r. vádlott neve** tanúvallomása és tartozáselismerő nyilatkozata, az ügyészi kihallgatási jegyzőkönyvek alapján állapította meg a tényállást.

Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt is, hogy a telefonbeszélgetés hanganyaga, amely a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett, megfelelt az akkor hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 206/A. § a) és b) pontjaiban írt feltételeknek, így a titkos információgyűjtés során beszerzett és nyílttá tett bizonyítékok törvényes úton beszerzett, törvényesen felhasználható bizonyítékok.

Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő és mérlegelő tevékenysége megfelelt az iratok tartalmának, okfejtése is logikus volt.

Az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlott személyi körülményeit a fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján mindössze annyival helyesbítette, hogy havi bruttó jövedelme 295.000.-Ft, és 1999. év óta munkatársa a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak.

A törvényszék által megállapított tényállás helyes és hiánytalan volt, s ez vonatkozik a II. r. vádlott védője által kifogásolt telefonbeszélgetés időtartamára és az I. r. vádlott által eszközölt lekérdezések időpontjára is, amely az iratok tartalmának és egymásnak is megfeleltethető volt. Így a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírlata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és az általuk elkövetett bűncselekményt is helyesen minősítette.

Annak nem volt jelentősége, hogy **II. r. vádlott neve** tartozása fennállt-e, a bűncselekmény megvalósulása szempontjából kizárólag az bírt relevanciával, hogy az I. r. vádlottnak nem volt törvényes lehetősége arra, hogy a II. rendű vádlott részére tájékoztatást adjon az adott kérdésben, s az erre vonatkozó tényeket a tényállás tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege, hogy II. rendű vádlott neve II. r. vádlott I. rendű vádlott neve I. r. vádlottat mint hivatalos személyt olyan információ kiadására hívta fel, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tartozik-e **II. r. vádlott nevenek**. Ez az információ az elkövetéskor hatályban volt az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 53. § (1) bekezdés 1. mondata alapján mint adózást érintő tényadat, adótitoknak minősül. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tartalmazza I. rendű vádlott neve I. r. vádlott munkakörét, így azt, hogy a ... osztályvezetője volt, amely tevékenysége és munkaköre alapján belépési jogosultsággal rendelkezett a ... által kezelt és vezetett nyilvántartási rendszerekbe. A tényállásban írt magatartásával az I. r. vádlott olyan információt adott ki a II. r. vádlott részére, amelyre nem volt jogosultsága. II. rendű vádlott neve II. r. vádlott az adott információ birtokába ilyen módon nem kerülhetett volna, ezért a II. r. vádlottnak az I. r. vádlotthoz mint hivatalos személyhez fűződő személyes ismeretségének a felhasználásával a többi hasonló helyzetbe kerülő és a jogszerű eljárás lefolytatására kötelezett polgár helyzetéhez képest előnyösebb helyzetbe került, amellyel mindkét vádlott tisztában volt.

II. rendű vádlott neve II. r. vádlott tudatában volt annak is, hogy nem szerezheti meg más módon az adott információt, arra vonatkozóan adatot az Állami Adó- és Vámhatóság honlapja nem tartalmaz. Az adózás rendjéről szóló törvény 55. § (5) bekezdése szerint ugyanis a ... negyedévenként, a negyedévet követő harminc napon belül honlapján a nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listáján közzé teszi annak az adózónak a nevét, akinek 180 napon keresztül folyamatosan fennálló, az ... nyilvántartott túlfizetéssel csökkentett adótartozása összességében számítva a 100.000.000.-Ft-ot, magánszemély esetében nettó módon számítva a 10.000.000.-Ft-ot meghaladja.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet jogi indokolását kiegészítette a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 66-68. §-ára való hivatkozással, amely alapján az elsőfokú bíróság által is helyesen hivatkozott Art. rendelkezései értelmében is az I. r. vádlottnak nem volt felhatalmazása a II. r. vádlott által kért információ kiadására, miután azokat kizárólag a kezelésük alapjául szolgáló célra lehet felhasználni. Minderre figyelemmel helyesnek bizonyult az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűncselekményeit érintő jogi minősítése, így az is, hogy a II. r. vádlott felbujtóként követte el a cselekményt, miután szándékosan bírta rá az I. r. vádlottat a cselekmény elkövetésére [Btk. 14. § (1) bekezdés], amely cselekménynek a célja a II. r. vádlott jogtalan előnybe részesítése volt az információ kiadása - annak módja és tartalma - révén.

Ezzel együtt nem osztotta a II. r. vádlott védőjének azt az álláspontját, hogy a bűncselekmény a helyes minősítése szerint a Btk. 219. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő hivatalos személyként elkövetett személyes adattal visszaélés büntetnének minősül. Ez utóbbi bűncselekmény ugyanis akkor valósul meg, amennyiben haszonszerzési célból, vagy jelentős érdeksérelmet okozva követi el az elkövető a cselekményt, jelen esetben azonban nem ez történt, így ezen speciális bűncselekménykénti minősítésnek nem volt helye.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte a vádlottak javára - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját osztva - a bűncselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időmúlást. A II. r. vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként vette figyelembe a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen előéletét.

Mindezekre is tekintettel osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy az elkövetés körülményei és az alapján, hogy a cselekmény tárgyi súlya az azonos büntetőjogi minősülést eredményező lehetséges magatartások sorában csekélyebbnek tekinthető, ezért büntetési célok mindkét vádlott esetében a Btk. 33. § (4) bekezdése alkalmazása melletti pénzbüntetés kiszabásával is elérhetőek.

Ugyanakkor az I. r. vádlott védője által indítványozott, **II. r. vádlott neve** tartozása miatti ún. sértetti közrehatást nem lehetett enyhítőként értékelni, mivel annak az előbbiekben már kifejtettek szerint nem volt büntetőjogi relevanciája a bűncselekmény elkövetése szempontjából.

Miután a pénzbüntetés mértéke arányos, így annak lényeges enyhítése szóba sem jöhetett. A hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlatra és a cselekmény kisebb tárgyi súlyára tekintettel azonban az ítélőtábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlott foglalkozástól eltiltását mellőzte, mivel ezen büntetés alkalmazását nem látta feltétlenül szükségesnek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az I. r. vádlott büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést találta csak alaposnak. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben az első fokú ítélet rendelkezéseit helybenhagyta.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2018. október 18. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.232/2018/4. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 9.B.1261/2017/12. számú ítélete a jelen ítéletbe foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. október 18. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke